

nister mener, at jeg ikke har Ret til at bringe disse Forhold paa Tale her, men at han selv er den eneste Repræsentant for de vedkommende Egne; dette er dog imidlertid ikke Tilfældet, thi en stor Deel af mine Vælgere ere bosatte rundt omkring i de tørringlehnske Sogne, og de kunne kun faae Deel i denne og andre kirkelige Love, ved at de gjøres gjældende for det øvrige Tørringlehn. Hvad der gjælder mig, gjælder ligeledes den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Kinch), saaledes at vi ikke alene ere berettigede, men endog forpligtede til at bringe disse Forhold paa Bane her i denne Sal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det gjorde den ærede Rigsdagsmand ondt, at han maatte tale imod Lovforslaget som det nu foreligger; det forekommer mig dog, at han kun behøvede at føle denne Smerte, forsaavidt han antog, at hans Udtalelse vilde have Indflydelse paa Lovens Skjebne. Jeg tør derfor antage, at det mere er med Hensyn til sig selv, at han har denne smertelige Fornemmelse ved at maatte tale imod Loven, og det forekommer mig ogsaa, at det ikke er uden Grund, at han har havt en saadan Fornemmelse, idet han fremsførte sine Indvendinger. — Det er mig overordentligt vanskeligt at gaage ind paa de mangehaande forskjellige Betragtninger, som den ærede Taler har gjort gjældende, thi de indeholde et saa rigt Stof, at det vilde blive ikke lidet vidtløftigt. Han har talt om en „katholsk Luftning," der gik igjennem den protestantiske Kirke, og som lagde sig for Dagen ved, at man vilde have Kirkeforsatninger. — Hvor har den ærede Taler seet Exempel paa, at man i den katholske Kirke har arbejdet paa at skabe Kirkeforsatninger ved at kalde Menighederne til Medvirkning i Ordningen af disse Forhold, og er der ikke fra den ældste protestantiske Tid Bestræbelser, som netop gaae i samme Retning som de Bestræbelser, der fra Ministeriets Side ere lagte for Dagen i det indeværende Møde? Hvad er det da ikke for tomme og hule Ord at tale om katholske Luftninger i Tidens Bestræbelser for Kirkeforsatninger, hvad er det ikke for intetsigende og klingende Lyd, naar man troer at kunne møde lovlige Bestræbelser med saa-

danne Indvendinger, der ere saa himmelvidt forskjellige derafra som de Forsatningsbestræbelser, der ere gjorte gjældende ogsaa i den protestantiske Kirke her! Nei, lad os ikke lade det beroe ved saadanne tomme Talemaader og intetsigende Ord, naar man alvorlig brøfter saadanne vigtige Spørgsmaal. Den samme Vægt har en heel Deel af hvad den ærede Rigsdagsmand ibrigt gjorde gjældende. Han har som Exempel paa den overordentlige Vilkaarlighed, som dette Lovforslag skulde give Anledning til, anført de Ord, der findes i § 3, hvor Bestemmelserne ere nævnte i deres Almindelighed, medens de i det Paafølgende ere detaillerede, nemlig, at Kirkes Indre skal „syldestgjøre Forbringen om Orden, Sømmelighed og saadan Bestemmelighed, som er fornøden til uforstyrret Andagt." § 3 fremstiller Forbringen i sin Almindelighed; det siger den ærede Rigsdagsmand, giver Anledning til Vilkaarlighed, men naar man saa i de følgende Paragrapher detaillerer Bestemmelserne, saa klager han over, at de ere detaillerede. Naar Bestemmelsen er almindelig, saa siger han, at den kan give Anledning til Vilkaarlighed, og naar den er detailleret, saa siger han: er det dog ikke underligt at have saadanne detaillerede Bestemmelser i en Lov? Men det er Følgen af, at den ærede Rigsdagsmand ikke vel har opfattet Loven. Som Exempel paa Vilkaarlighed har den ærede Rigsdagsmand ligeledes anført, at Kirkesynet kan godkjende det brugte Materiale. Sagen er den, at man i Loven opstiller visse Materialier og siger, at naar Kirkeeieren leverer de og de Ting af disse Materialier, saa har han opfyldt sin Forpligtelse, men man siger tillige, at dersom han kan levere de samme Gjenstande af et andet Materiale, som Synet finder at være godt, saa kan det ogsaa gaae; men er det ikke forstandigt og fornuftigt, og er det administrativ Vilkaarlighed? Veed da den ærede Rigsdagsmand ikke, at det vilde være umuligt, ved enkelte Bestemmelser at udtømme det „Hensigtsmæssige", fordi selv om det idag maatte lykkes os at træffe saa omfattende Bestemmelser, at man kunde nævne alle de Materialier, hvoraf Cet eller Andet kunde og skulde forberediges, det gjerne kunde være, at der imorgen kom nye Sammensætninger og nye Stoffer, og hvad sikkres derfor